

Előfizetési árak:
 Egész évre . . . 10 frt — kr.
 Félévre . . . 5 „ — „
 Negyedévre . . . 2 „ 50 „
 Egy óra . . . — „ 85 „
 Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:

PÉCSÉTT. Mária-u. 1. sz.
 a kur. ítélőtábla épületével szemben,
 hová az előfizetések és a lap szétküldésére vonatkozó föl-szólalások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Beérkezési iratok:

PÉCSÉTT. Mária-u. 1. sz.

I. EMELET

hová a lap szállási részét illető minden közlemény intézendő.

Kéziratot vissza nem adjuk

Hirdetvényt

a kiadóhivatal vez. 101

Terjedő korrupció.

Pécs, 1896. február 7.

(*) Rájár a rúd erősen azokra a benfentesekre, a kik abban a hitben, hogy suba alatt csinált visszaéléseik soha se kerülnek felszínre, nagyszerűen lapítottak, midőn az általános hajsza megindítását észrevették. Ma a legújabb eset a zalamegyei főispáné, és a legeslegújabb a pozsonymegyei alispáné. Sietünk, míg időnk van, velők foglalkozni, mert könnyen meglehet, hogy a politikai Röntgen-féle készülék már holnap oly csoport álarc nélküli farizeust mutat be a közönségnek, a kiktől eddigelé azt hitték, hogy a világ legerkölcösebb emberei.

Svastics Benő, zalai főispán dolgaival már többször foglalkozott a sajtó. Nyílt titok volt nemcsak megyéjében, de a fővárosban is, hogy nyakig uszik adósságokban. Legutoljára abból az alkalomból foglalkozott vele a „Budapesti Hirlap,” midőn a hirhadt téli választásokat megelőzőleg abban a kimutatásban, melyet a szétosztott kortes-pénzekről hozott, Svastics főispán 62.000 frttal szerepelt. A dolog nem lett soha megcáfolva, csupán két postatiszt lett elbocsátva, a kiket gyanuba vettek, hogy ők szolgáltatták az adatokat a „Budapesti Hirlap”-nak.

Azóta nem bántotta senki. Csendesen

végezhette volna kötelességeit, míg el nem érkezik a penzió ideje, ha egy véletlen közbe nem jön, és egy tizenhárom próbás hű mameluk le nem rántja az álarcot róla, mondván, ime, ilyen gentlemán Zalamegye méltóságos főispánja. Egy volt főispánbíró, Wlassits miniszter főkortese, nyilvánosan vádolja Svastics főispánt, hogy alárendeltjeit rendszeresen pumpolgatta, hogy gazdag kereskedőket, földbirtokosokat folyton mőlesztált váltó girókért és igen sokan ilyen módon ezerekre menő összegeket ajándékoztak a méltóságos urnak.

Igen érdekes a feljelentésnek a következő passzusa: „A főispán a tisztesség és becsület fogalmától eltérőleg nem a létező vagyona és valóságos jövedelmeinek arányában költ s költségeit nem saját s megengedhető módon szerzett jövedelmeiből fedezi, hanem főispáni állását, tekintélyét, méltóságát, szónoki ügyességét, behizelgő jómodorát s nagy emberismeretét, melylyel mindenkinek gyöngéjét felismerni tudja, — leginkább arra használta föl, hogy művészi könnyelműséggel üzött nagy költségeit másokkal és pedig a felügyelete alatt álló tisztviselőkkel, megyei földbirtokosokkal, üzletemberekkel s más uton-utfélen elcsipett ismerőseivel fedeztesse s vagyon hiányában készfizes helyett címeket szerez, megyei tiszteletbeli állásokat osztogat.”

Ime, ismét egy eset a sok közül, mely el nem tusolható módon napfényre került. De mennyi rejtett fekélye van annak a rendszernek, a hol majdnem minden ágazat inficiálva van a korrupciótól. Persze, afféle szegény ördögök, kisebb potentátok ügyeivel, melyek napról-napra elodadják magukat, csak nem foglalkozhatik a napi sajtó, elég, ha a fő matadorokat állítja oda, mely aztán következtetni enged, hogy minő mizerabilis fogalmaik vannak az enyém és tied körül azoknak az egyéneknek, a kiket a hatalom a jászol mellé állított.

A dii minorum gentium közül, hogy némi kis változatosság legyen a „Millennáris botrány krónikában”, — ott van Tóth Imre pozsonymegyei alispán esete, a ki belátva, hogy a habok összetörődnak feje fölött, igyekezett menteni, a mi menthető: beadta lemondását. Ez a jeles közgazgatási kapacitás pedig semmi egyéb különös dolgot nem cselekedett, mint a hivatalos pénzeket rendetlenül (?) kezelte, no meg tényleg meg nem tett hivatalos utakért háromszoros díjakat azánított fel. Mivel vak eszébe volt a kormánypárt-nak, több ízben elnésték neki, midőn a befolyt hivatalos pénzeket felvette ugyan, de arról mindig elfelejtett beszámolni.

Interpelláció bizonyosan lesz ebből a két legeslegújabb, sőt még az ezután kö-

A „Pécsi Figyelő” tárcája.

Estély.

— A „Pécsi Figyelő” eredeti tárcája. —

Mióta a plébános ur humanus szívetől indítatva pártfogása alá vette 19 esztendő árva és szegény unokahugát, hogy azt megismertesse a kutyabagosi intelligenciával, egy vacsorát adott, egészen elharapodzott Kutyabagason a vacsora düh.

De mivel a kutyabagosi intelligencia szerfelett kényes az ő műveltségére, szereti a válogatott kifejezéseket használni, a plébános ur vacsoráját is elkeresztelte estélynek s így lettek aztán Bagoson a polgári disznótorok helyett disznószoárék és a káposztasavanyítás tiszteletére adott vacsorából pedig savanyu estély.

Végre is Bagoson divattá vált estélyeket adni, a divat pedig tudvalevőleg hódít, mint Dzsingiszkhán, s haladni kell vele, a ki csak a legparányibb igényt akar tartani arra, hogy intelligensnek tartassék, persze csak a kutyabagosi felfogás szerint.

A farsangon mást sem csináltak a kutyabagosiak, mint estélyre mentek és estélyt adtak. Így aztán csak el lehetett útni azokat a hosszú unalmas estéket, mikor még az a gyönyörűség sincs meg az embernek, hogy a dinnyék növekedését tanulmányozza,

s eldicsekedhessék a szomszédnak, hogy az ő „Turkesztán” ja milyen rohamosan nő, s milyen szép reményekre jogosít. Néha-néha egy parázs ferbli is felkorbácsolja a megaludni akaró vért.

Hódolva tehát a divatnak, Világosiék is elhatározták, hogy estélyt adnak, még pedig olyant, a milyent nem pipázott még Kutyabagason a legnagyobb pipájú urambátyám sem.

Világosi anyósának az agyában rajzolódtott le legelőször a fényes estély, az ő szemképráztató fényével s az irigységtől sárguló ábrázatokkal.

Özvegy Kabala Mihályné asszonyom, Világosi ur érdemes s közteljesen álló anyósa (azért dicselem így fel az anyósokat, hogy nyilják egy pár potya ozsonára kilátás leányos házaknál, mert a szó köztünk ne maradjon, bizony nagyon rá férne az az ilyen ékenkórász pennarágó emberekre.) Olyan forma szerepet töltött be Bagoson, mint özvegy Kucoráné Mucsán, azzal a különbséggel, hogy ő nem elégedett meg a csendőrkáplár ur szerelmével, hanem magát Kasza Vendel csendőrmester urat ajándékozta meg szívének vonzalmával. A mi határozottan mutatja, hogy özv. Kabala Mihályné asszonyom nem köznapi lélek volt, szeretett a magasabb régiókban járni.

A Bagoson járatlan olvasónak azonban megsugom, hogy özv. Kabaláné szíve vonzalmáról ne sokat beszéljen, mert ezt a legmélyebb titok fedi, a mely titoknak a lakatját

a lehető legerősebb m. kir. csendőri karhatalom őrzi, azzal nem a legjobb volna összetűsni, mert Kasza Vendel őrmester ur dacára piciny fehérkesztyűnek, rettenetes nagy tenyerekkkel van megáldva a természetből.

Kabaláné asszonyom tervéhez leánya, Világosiné ő nagysága is hozzájárult, sőt mi több, még azt toldotta hozzá, hogy nyomatott meghívókat is kell küldeni, mert ő azt olvasta egy piros táblájú könyvben (a címe nem jut hamarosan eszembe, de azt tudja bizonyosan, hogy a kisági uraságok szakácsnéjától kapta kölcsön) hogy ez nagy uraknál így szokás.

A kedves mama az estély fényének emelése céljából elfogadta leánya indítványát s így a meghívók kibocsátása egyhangulag elhatározott. Csak az volt még a bökkenő, hogy milyen legyen a meghívó. Váltig törték az eszöket, de hiába, a máskor oly pazar forrás kiapadt, semmi egészséges gondolat nem akart megszületni. Utoljára is eszébe jutott Világosiné ő nagyságának, hogy van ő nekik egy meghívójuk a szentendrei tűzoltó bábra, jó lesz annak a mintájára csinálni. És úgy is lőn.

Ötödnapra azután elkészültek.

Legfelül a tűzoltójelvények helyére a Világosi és Kabala családok egyesített címere jött. Arany mezőben fehér számár, két első lábán papucscsal. Az irigy nyelvek állítása szerint. Voltaképen pedig Kabalának címere arany mezőben fehér ló volt, a Világosiaké pedig két paizs. Bizonyosan a

vetkező dologból, a válasz előre látható: a kormány Pilátusként kezeit mossa, Svastics főispán lemondását pedig beletéti a hivatalos lapba, a mivel a dolog rendbe lesz hozva és a többség megszavazza újra a bizalmat ennek a derék kormányának, mely csak akkor törí ki a nyakát valamelyik rajtacsipett delikvensnek, ha a saját bőrét kell mentenie.

No de a mi marad, nem mulik. Ki miben vétke, az által bűnhődik. Mi nálunk a korrupció leplezetlenül folyik, csupán azt találjuk különösnek, hogy az embereket még nem osztották föl kategóriák szerint: már megvásárolt, megvásárolható és meg nem vásárolhatókra; ez utóbbiak lévén azok, a kiket folytonosan üldöznie kell a hatalomnak, míg ezek is el nem fogadják a bűndíjat, persze mindent az ország pénzéből.

Vigyázzanak kegyelmes uraim, megmozdul a birnámi erdő, és az az agyonkormányzott nép fogja önöknek, a reszketőknek, fülébe zugni: El veletek ti komédiások! Mert az még sem járja, hogy oly urak, a kik állásuknál fogva köztisztelést és becsülést érdemelnének, közönséges svihák módjára szerezzenek maguknak pénzt, hencegjenek, uraskodjanak, mert elég szerencsések jó barátságban lenni a hatalom birtokosaival.

No hát, ennek a hatalomnak napjai megszámlálvák, legfeljebb csak olyan apró örömök érhetik önöket, mint Miklós Gyulát, a ki örült, hogy utána Pulszky Károly került a szapullóba és így nem beszélnek róla. Majd összegyűjtik a sok-sok adatot, eltítkolt bünt. ezeket mind az önök fejére olvassák, majd meglássuk: megtartja-e önöket továbbra is a korona bizalma.

nyomdász is rontott rajta egy kicsit. A címer után aztán jött a szöveg ilyen formán:

MEGHIVÓ.

Világosi Barnabás selym helyiségében, kinek kinek a maga javára estélyt rendez, melyre T. Uraságotat tisztelettel meghívja.

Kezdeti fejés után.

Jó ételekről és italokról gondoskodtatik.*

Mikor azután szétküldték az aranyozott szegélyű velin papirosra nyomtatott ékes nyelvű meghívót, a kutyabagosi intelligencia puff lett egészen. Érezték, hogy tönkre vannak silányítva, s mindenki szerette volna a falba vágni a fejét, hogy miért nem született meg abban előbb ez az egetverő eszme. Csupán csak a postamester kisasszony tartotta meg hideg vérért, azt mondván, hja! hja! meglátszik, hogy kik vagyunk igazán intelligensek, nemeseknél már így a szokás.

No de még a kutyabagosiak a meghívón rágódtak, Világosiéknál is ugyancsak folynak lázasan az előkészületek. Ő nagysága 30 kr. ára aranyport hozatott, s azzal valamennyi tükör és képrámát olyan ragyogóvá tette, akár csak a szolgabíró ur huszárijának a mente gombjai. Az eddig papirossal bera-

*) Lásd Bánffy D. országyűlési beszédeit.

Hírek.

Pécs, 1896. február hó 7.

Az első ideál.

"A tárgyi jog a társadalomban előforduló külső viszonyokat szabályozza" mondom elkecsere, körülbelül tizedszer és mérgecs kedve azon, hogyha az ember jogász estélyre készül, nem bir fejébe menni az az átkozott római jog, mikor belép hozzám a levélhordó . . . talán pénztalvány? . . . kérdem szokásomhoz híven . . . nem ifiur, csak egy meghívó . . . no az más, tegye le. A postás letette és én fel sem nyitva folytattam tovább "A tárgyi jog a társadalomban" . . . Eh máma nem megy, ezzel becsaptam azt a minden balektól százszor elátkozott könyvet, félre tettem és utra készültem azzal a jó szándékkal, hogy mint a magyar mondja "Fenster promenadot csináljak a jelenlegi Egyetemnek." De mielőtt elindultam volna, mégis megnéztem azt a meghívót, elolvastam

IVÁNYI MARISKA és
Dr. KELEMEN ZOLTÁN
reáltanár
Zestergom JEGYESEK Budapest

Iványi Mariska? . . . Iványi Mariska? ez a név előttem nagyon is ismeretes — természetes a Mariska! Ej, ej, hogy is tudtam elfelejteni azt a kis fitos orru, nagy fekete szemű, piros pozsgás fruskát, az én legelső ideálomat, no ez még sem szép tőlem, bezzeg öt év előtt megcsókoltam volna még a nevét is, de hát változnak az idők, változunk mi is. Azután ki is a vőlegénye? No ni, a Kelemen Zoltán, az a pápaszemes csunya filozopter, mint a hogyan azt öt év előtt a Mariska róla mondotta.

A tánciskolában ismertem meg Mariskát, én a harmadik gimnáziumi osztályt látogattam, ő pedig a második polgárinak volt a növendéke. Mikor az első csárdást táncoltam vele, örültem beleszerettem abba az igező két szemébe és ugyanabban az órában a francia négyes alatt egy sétánál bejelentettem neki, hogy ő egy valakit szörnyen boldogtalanná fog tenni, ha annak érzelmeit nem viszonzza Mariska az ő 12 éves kis fejével erre ször-

nyen megijedt. "Ó, már mint ő, tegyen valakit boldogtalanná, ezt nem veszi a szivére, inkább viszonzza annak érzelmeit" mondá teljes naivságában. Ekkor én kijelentettem, hogy én vagyok az, kinek szerelmes érzelmeit neki viszonznia kell, ha nem akar boldogtalanná tenni — ezzel ez az ügy fait accompli volt. Ezután a tánciskolai négyest eikereszteltük második négyesnek és dacára annak, hogy ez a kiállhatatlan Kelemen filozopter mindig a Mariskám körül ólalkodott, ezt a bizonyos második négyest mindig együtt táncoltuk.

Ez a Kelemen, mind az én mind a Mariska szemében egy kiállhatatlan egyéniség volt. Én látva, hogy szeret Mariska körül forgolódni és hogy az Iványi mama szívesen beszélt vele, bizonyos féltékenységgel gyűlöltem, a Mariskának meg úgy látszik, az ösztöne sugta, hogy valaha még komoly dolga is lesz ezzel a Kelemennel (lévén ő minden komoly dolognak elvből az ellensége) azért baragudott rá olyan szörnyen és ezért kért engemet annyiszor, hogy tegyem el láb alól ezt a pápaszemes szörnyeteget. "Várjon csak Mariska öt évig, majd matura után egy párban agyonvágom ezt a kiállhatatlan frátert" feleltem én nagy önérzettel. Most már csak arra vagyok kíváncsi, hogy mit szólna hozzá most a Mariska, ha azt mondanám neki, hogy ebbeli ígéretemet beváltom.

Én nagyban szőttem az álmokat, Mariska meg vár engem míg belőlem kész ügyvéd lesz, azután elveszem az én drágámat, s mi leszünk a legboldogabb pár ezen a világon. Egész napokon másról sem gondolkoztam, mint ő róla, másfelé sem jártam, mint ő feléjük, a leckék helyett költeményeket irtam, szóval a szó legköltőibb értelmében szerelmes voltam, halálosan szerelmes. — De ezen ideális álmokból egy nagyon, szörnyen is reális valóra ébredtem, ugyanis nagy protekcióval buktam meg az év végén csak egy tantárgyból, ekkor azután az apám feledni tanított egy bizonyos eszközzel.

Először a szerelem martirjának képzeltem magam, de később belenyugodtam a dologba a nélkül, hogy elsorvadtam volna, különösen a mikor láttam, hogy a Mariskám

gasztott ablakokat egy halálra éhezett szotyák tót kamaszszal renováltatta. A Jancsi tehenesnek megparancsolta, hogy istállóí toa lettben ezután nem szabad a szobába jönni, a bagózás pedig különbeni hivatalvesztés terhe alatt a legszigorúabban eltiltatik. Köpködni a szobában nem szabad, s végül hogy a neve ezután nem Jancsi, hanem Zsán lesz, s erre hallgasson

A Jancsi szíve választottját, a boglyas Kati szolgálót is magas színe elé citálta ő nagysága, s leikére kötötte, hogy naponként megmosakodjék s megfésülködjék, s a hajszálait ne a levesbe, hanem a tűzbe dobja stb.

Valamennyi asztalkendő újra kimosatott. A rongyos szalma-székek elhasznált szoknyadarabokkal lettek behuzva s finomra gerebenezett kenderkóccal kitömve.

Az evőeszközök közül csak az olyanok hagyattak meg, melyek nyeléről csak egyik feléről törött le a faburkolat. Szóval egész a nagy napig eltartott a tisztogatás, rendezgetés, a lakás csinosítgatása. A Kati majd megszokta a sok pókháló leszedésben s az inpertinens sváb bogarak gyilkolásában, melyek oly szemtelenek voltak, hogy nem állottak fényes nappal sem kirándulásokat tenni a szoba padlóján, s ha véletlenül rájuk lépett az ember, olyanokat csattantak, mint egy kisebb rendű nyakleves.

Hanem lett is az estélyre rend és tisztaság, olyan, a milyent még nem látott az öreg Világosi ház.

Este 6 órakor megnyiták a fényesen

kivilágított termek, hol két öt hatosos petroleum lámpa szórta a szemvakító fényt. Özv. Kabaláné és Világosiné ónagyságaik az ajtóval szemközti diványon foglaltak helyet. Világosi ur frakkba bujva, dörzsölgette össze fehérkeztyüs tenyereit s a mai ünnepélyes alkalomra külön felöltözött, Zsánná előléptetett Jancsi az előszobában settenkedett s valamennyien a vendégeket várták.

Várni mindig nehéz, de nehéz különösen akkor, mikor az ember azt várja, hogy bámultassék.

Hét óra tájban azután kezdtek odakint ugatni a kutyák, a mi faluhelyen biztos jele annak, hogy idegenek jönnek. És csakugyan egymás után érkeztek meg a plebános ur unokahugával, a nótárius ur koromteketére kifestett bajuszszal, a mester uram is megjött s mikor belépett a terembe, olyan rettenetesen elpirult az orra a nagy fény és pompa láttára, mint a pipacs. Majd később a kálomista tisztelendő ur is megérkezett. Azután jött az ispán ur s végre aztán 8 órára együtt volt az egész intelligencia, csupán csak Kassa Vendel csendőrőrmester urat tartották vissza hivatalos teendői a társaság s különösen özv. Kabala Mihályné nagy bánatára.

Nem akarom fárasztani a nyájas olvasót a fényes vacsora leírásával, mert először is nem voltam ott, s így nem is tudhatom, hogy mi, mi nem volt s ha valamit elfelejtenék, özvegy Kabaláné asszonyom ki szólna minden leányos háznál, s így vége volna örökre a potya osonáknak, másodsor

most bizonyos Józsi urat nem akart boldogtalanná tenni, és hogy van még egy másik egyetlen ezen a világon.

Es volt az én első szerelmem története, mely egy csárdással kezdődött és egy nádcáccal végződött.

De hát az én álmaim! No hát még azok teljesülhetnek, ha nem is a Mariakát, de annak a leányát elvehetem majd (feltéve ha lesz,) ha várok 35 éves koromig a házassággal; és akkor elmondhatom majd azt, amit még senki e világon, hogy a:

Schwieger mamám volt az első ideálom!

Lala.

Naptár: 1896. február 7-én.

Naptár: szombat, febr. 8. — Róm. kath.: Máté, János. — Prot.: Salamon. — Görög-kelet: (Január 27.) Kriz. erekl. — Zsidó: 8. Mischpat. — Nap két 7 óra 20 perckor. — Nyugszik 5 óra 11 perckor. — Hold két éjjel 4 óra 55 perckor. — Nyugszik este 7 óra 28 perckor.

Időjárás: hőmérséklet 5 Celsius fok hideg; légnyomás 760. — Kilátás: a központi meteorológiai intézet jelzése szerint változó felhőzet, keleten csapadék, enyhe, szeles idő várható.

Színház: „Szókimondó asszonyság”!

Mulatságok: Helyőrségi tiszti estély a Vigadóban. — Veteránok bálja a Scholtznál. — Barcstelepi társaság táncestélye. — Szigetvári ipartestület táncmulatsága.

Pécsi ügyvédi kamara közgyűlése délután 3 óra-ig.

— (Házibál.) Igen sikerült házibált rendezett tegnap Dollinger András, a „Hétfejedelem” vendéglőse. A mulatság kedélyes, fesztelen és egészen családi jellegű volt s oly szépen látogatott, hogy az első négyest negyvenöt pár táncolta. A kedves mulatságon ott voltak a többek között: Aul Ferencné, Auer Károlyné, Cserta Vincéné, Graumann Jánosné, Graumann Juliska, Hunyadi Lajosné, Marx Nándorné, Koszturiny Irma, Kallenberg Mimi, Krautzak Gyuláné, Kallenbergné, Kregec Gusztávné, Lampl Jánosné, Rouwald Irma, Partlmayer Károlyné, Schneider Károlyné, Riva Józsefné, Rosztás Gézáné, Sass Józsefné, Schwartz Lajosné, Rull Istvánné és Walla Ferencné.

meg azért nem irom le, mert valami éhes deák gyereknek a kezébe kerülne ez a lap, s az a szegény nem tudna egész éjjel aludni a nagy kívánczóság miatt.

Csak annyit jegyzek meg, hogy a vacsora mindenkinek kivétel nélkül izlett, olyannyira, hogy a plebános ur meg is jegyezte, hogy még a kertületi esperesnél korona al kalmával sem voltak ilyen izletes étkek, mikor a neve napját tartotta.

Éjfél felé már a kálomista rektorból kitört a poétás természet, s olyan felkészült mondott nemes Világosi Barnabás urra és családjára, hogy olyant még nem csak Kutya-Bagoson, hanem még Pirióson sem hallottak soha. A jó hír elaltatta az irigységet, melyet a meghívók szótküldése ébresztett fel a kutyabagosi intelligencia érző kebelében, s már már kikiáltották egy szívet lélekkel, hogy nincsen párja a Világosi családnak.

De nem szabad a fának éig nőnie. Mikor már majd elrepültek a nagy dicsőség miatt Világosiné s özv. Kabaláné asszonyom, iszonyatosan ordítva rohont be a szobába a Jancsi tehene, jobb kezét a bal ábrásatjára nyomva s nyomban mint a bosszuálló istenség törtetett Kassa Vendel őrmester ur meglehetősen illuminált állapotban, s a mint megpillantotta özv. Kabaláné asszonyomat a plebános ur mellett a diványon, felordított, mint egy halálra sebzett viziló, s féltékenysége elérte a képzelhető legnagyobb fokot.

Szemeit elfutotta a vér, lábai resketek az izgatottság és a harag miatt (igaz,

— (Anyakönyvvezetők feltűrése.) Az anyakönyvvezetők ellen felmerülő panaszok egyre gyakoribbak. Nem csak az iránt történnek felszólalások, hogy nagyon hosszadalmas az ügykezelés, hanem a legnagyobb baj az, hogy az anyakönyvi kivonatokat hiányosan állítják ki. Ezek a hiányok leginkább az utóházasságok következtében törvényesítendő gyermekek esetinél tűnnek ki, mert a házasságlevélből nem lehet megállapítani, hogy a férfi „szabad állapotban” volt-e a gyermek születésekor. Az egyházi hatóságok tehát minden ilyen törvényesítendő gyermek ügyét a közoktatásiügyi miniszterhez kénytelenek felterjesztetni.

— (Kinevezés.) A vallás- és közoktatásiügyi miniszter Fonyó Ignác dr. orvost, egyenlőre tiszteletbeli minőségben a kaposvári állami főgimnáziumhoz iskolaorvossá és egészségtan-tanárrá kinevezte.

— (Ló, kocsi- és szekérösszeírás.) Az évenként szokásos ló-, kocsi- és szekérösszeírás foganatosítására a honvédelmi miniszter az idén is rendelettel hívta fel a városi és megyei törvényhatóságokat, köztük Pécs város és Baranyamegye törvényhatóságait is, hogy az esetleges háborúra való mozgósítás alkalmával mindig nyilvánvaló legyen, hogy egyes vidékek hogy állnak ló-, szekér- és kocsi dolgában. Az összeírást már legközelebb megkezdik úgy a városban, mint a megye járásaiban, mert az arról szóló kimutatást legkésőbb ápril közepéig kell felterjesztetni a miniszterhez.

— (Adóhivató bizottság Mohácson.) A mohácsi adóhivatal területén a törvény értelmében működő adóhivató bizottság tagjaiul az alispán a folyó évre és az 1897. és 1898. évekre Vargha Alajos ügyvédet és ifj. Witt Józsefet, mint rendes tagokat, Beck Andrást és dr. Rull Béla ügyvédet pedig, mint póttagokat, kinevezte.

— (Eltűnt leány.) Szabó Mária, egerági leányzó már körülbelül egy hónapja

hogy ehhez a 4 liter bor is hozzájárult a mit a szolgálat érdekében a bugaci csárdában megivott.)

A váratlan megjelenésén bámuló társaság között szétűtött, s borzasztó tenyerei nyomát ott hagyta a vendégek képe és képtelen felén, asztalokat, székeket s tányérokat tört, zuzott, mint a haragvó istennyila, s boldognak érezte magát az, kinek a fejéhez csak boros üvegeket vagdalt.

A plebános urat úgy találta fejbe kólintani egy megboldogult széknek a lábával, hogy az menten az ágy alá gurult.

Vesztett haragja elől futott mindenki, mintha az ördögök kergetnék s mikor már egy férfi sem volt a csatatéren, ölébe ragadta özvegy Kabaláné asszonyomat, s kirobogott a sötét éjszakába.

Most minden jóra való regényben vagy elbeszélésben az következnek, hogy Kabaláné asszonyom az egész jelen volt intelligenciával együtt feljelentették Kassa Vendel őrmester urat, kit is elcsapnak, s szerelmi bánatában az az ivásnak adja magát stb. Az intelligencia pedig megveti Világosiekként meggyalázott házát.

De Kutya-Bagoson másként gondolkoznak. Mihelyest elmúlt a veszély, a vendégek is visszaszállingóztak otthagytak holmiaikért s a csatatéren maradt plebános urat fellecsolva, tanácsot tartottak a becsületében mélyen megsértett házigazdával a helyzet felett s arra a megállapodásra jutottak, hogy a község jóhírneve érdekében el kell tölteni az esetet, nem kell tovább adni.

eljött hazulról, édes anyja, özv. Szabó Dávidné, assal a szándékkal hogy itt Pécssett szolgálatot keres. Anyjának azonban mind máig nem adván semmi életjelt magáról, az öreg asszony nem tudta aggodalmát tartóztatni és végre is bejött ide, hogy a városban utána nézzen a leányának. Kitűnt astán, hogy Szabó Mária bentjárt ugyan Pécssett, de itt nem állt szolgálatba, hanem tovább utazott Budapest felé. Nem lehetetlen, hogy a szép, fiatal falusi leányszó lélekkufárok kezei közé került s azok elfeledtették vele nemcsak öreg, özvegy édes anyját, de a tisztességes életet is. Az aggó öreg asszony megtette jelentését leánya eltűnéséről a rendőrségnek s most keresni fogják Szabó Mária, ha ugyan megtalálják!

— (Vásári statisztika.) Gyertyaszentelői országos vásárunkról szóló statisztikai kimutatást ma állította össze a rendőrkapitánysági hivatal. Mivelhogy a vásárra — az uralkodó száj és körömfájás miatt — a hasított körmű állatok felhajtása betiltatott, így az állatvásár egyedül a lóvásárral lett megtartva. De itt astán a kereslet igen nagy volt; különösen bécsi kereskedők keresték fel nagy számban a vásárt, és tettek nagyobb lóbevásárlásokat. A vásárra fel lett hajtva remondaló 100 drb., eladatott ebből 40 drb., 250—400 frtért; könnyebb igasló 700 drb., eladatott 120 drb., 120—150 frtért; nehezebb igasló 400 drb., eladatott 80 drb., 150—180 frtért; kocsielő (bintós) fel lett hajtva 180 db., eladatott 60 db., 200—300 frtért; parasztló felhajtattott 800 db., eladatott 400 db., 60—120 frt és végül levágásra (Bécsbe szállítva) felhajtattott 250 drb., eladatott 80 drb., 20—50 frtért. E szerint a vásárra fel lett hajtva összesen 2430 darab ló, a mi igen tekintélyes szám s e számból folyó nagy kínálat mellett hogy a kereslet is milyen

Kassa Vendel őrmester ur is kialudva mámorát, ugyanerre a megállapodásra jutott.

Egyedül csak özv. Kabaláné asszonyom nem nyugodott bele a sorsba. Neki vér kellett, azaz még a vértől is borzasztóbban akarta megbüntetni bántalmazóját, mert mint mondá, az ily botrányt csak házassággal lehet jóvátenni.

Az intelligencia is meggondolta a dolgot, est még okosabbnak találta s így történt azután, hogy Kassa Vendel őrmester ur kénytelen karikagyűrűt húzott az ujjára, melynek párját Kabaláné asszonyom viselte.

Az ünnepélyes eljegyzésnél a plebános ur tartott lélekemelő beszédet, különösen hangsúlyozva azt, hogy erős karok közé került a gyenge nő, mely képes lesz őt megvédelmezni az élet viharai ellen. (Igaz, hogy ő is még ott viselte az erős karok nyomát a fejében.)

A „Kutya-Bagosi Hirnök”-ben es csetre vonatkozólag est olvashatjuk:

— (Estély.) Községünk fénye, Világosi Barnabás ur és bájos neje f. hó 19 én fényes estélyt adtak, melyen jelen volt az intelligencia teljes számmal. A nagy fényvel rendezett hási mulatság a késő éjjeli órákig betartott. A jelen voltak mindegyike kedves emléket hozott magával a szivélyes család köréből.

Azt persze elfelejtette megjegyezni a fenttisztelt helyi sajtó, hogy azok a kedves emlékek nem is annyira a szivélyes család, mint inkább Kassa Vendel őrmester ur ökleitől szármastak. **Bartha Kálmán.**

nagy volt, mutatja az, hogy átlag igen szép árak mellett e 2430 darab felhajtott lóból elkelt 780 darab, átlagának mellett, körülbelül 75—75 ezer forint. Érdekes e statisztikából az, hogy levágásra 250 drb lovat hajtottak fel, melyek közül 80 darabot vittek el a bécsi sógorok 20—50 frt árban, tehát nem épen olesón, hogy Bécsben ugynevezett szalfaládét és viratlit készítsenek belőlük és így átalakítva ismét eladják, akár — nájunk is!

— **(A hamis bankóügynök)** Fábrián Lajos szlavóniai polgár tegnap beutazott Siklóra, hogy az ottani adóhivatalban bírói letétkép keselt a neki kiutalt 200 frtját felvegye. A pénzt meg is kapta s ezt elbeszélte Páprádi Sándor nagytótfalusi lakosnak, a mint délben azzal egy kocsmában találkozott. Páprádi Sándor erre egy ajánlatot tett Fábriánnak; még pedig olyan fényes, olyan kecses ajánlatot, hogy bizony a szegény ember megörült neki, mint vak a garasnak és nyomban bele is egyezett. Páprádi ajánlata pedig se több, se kevesebb nem volt, mint az, hogy ő — tisztességes díj mellett — háromszoros pénzt szerez Fábriánnak az ő kétszáz forintjáért: csak jöjjön vele Pécsre, ott várja meg a Madarász-féle uszodánál levő kiserdőben, míg ő a pénzt előteremti. Páprádi nem is kért többet szolgálataért, csak egy ötvenest, a mit aztán még öt forinttal ígért megtoldani Fábrián, ha sikerül a manipuláció. Az örömben boldog ember ott várta a kiserdőben tegnap este 6—7 óráig Páprádit, hogy mikor jön az már a kétszáz forintért becsesrendő hat darab százassal; ki is készítette külön az 56 frtot, amit majd átad neki jó szolgálataért. Azonban hiába várta; mert Páprádi megérkezett ugyan, de utána nyomban a helyszínén termelt Selényi Antal rendőrbiztos is, a kinek a városban lappangó Páprádi már a délutáni órákban feltűnt és az első perctől fogva figyelemmel kísértette, s épen akkor lepte meg Fábriánnal együtt, mikor ennek leolvasta a hat darab százast. Nyomban bekísértette mindkettőjüket a rendőrségre, hol Fábrián hűlen bevallott mindent s ezzel szemben Páprádi védekezni sem tudott. A százások pedig hamisak voltak; hamis pénzt akart hát a lelketlen ember a szegény paraszt pénzéért adni, persze, így könnyen ígérhetett a két darab százast, potom ötven forint haszon mellett, hat darabot. A véletlen így egy valóságos bünszövetkezetre vezette a rendőrséget, melynek tagjai hamis bankókat gyártottak s ezek büntetésére Páprádi Sándor, a ki szesz volt megbízva, hogy a hamis bankókat terjessze és azokért jó pénzt szerezzen ilyen uton-módon, a hogy Fábriánt is megkárosítani akarta. A rendőrség folytatja a vizsgálatot a titkos ügyben.

— **(A népfölkelő tisztek ruházati pótléka.)** Az új illetékszabályzatnak most nem régen megjelent II-ik része ama népfölkelő tisztek részére, kik nem a hadsereg vagy a honvédség tartalékából lettek a népfölkeléshez áthelyezve, fontos ujitást tartalmaz. A polgárság köréből válogatott népfölkelő tisztek az új szabályzat értelmében, jogot formálhatnak a hadsereg tisztjei által élvezett ruházati pótlékokra. (Equipierungbeitrag) mely 120—320 frtot tesz ki.

— **(Gyermek bálók.)** Hogy milyen következményei vannak, ha a maguk mulatására a nagyok gyermek bálók rendeznek, ime egy példa: Baumann Károly egyetlen fia volt özvegy anyjának — öreg napjaira támasza. Vasárnap mult egy hete, a nyil-utcában tartott gyermek bálón táncolt

szakadatlanul egész a kimerülésig — fiatal meggondolatlan észszel — kiment az udvarra meghűlt, megbetegedett, és tegnap már kivitték a temetőbe a szorgalmas puskaműves tanoncot, kit tanító mestere, Kaiser megkönyezett, anyja pedig, özv. Baumann Károlyné, vigasztalhatatlan egyetlen fia elvesztése miatt. Utána jártunk ennek az erkölcsöt és egészséget veszélyeztető gyermekbálók, és megtudtuk azt, hogy a hegy oldalában, több házban vasárnaponként tartanak 5—10 krajcáros belépti díj mellett efféle gyermek bálók. Bizony jól tenné a rendőrség, ha a serdülő kis leányokat és tanonc gyerekeket azon az erkölcsöt, úgy, mint az egészséget veszélyeztető táncmulatságoktól megóvná, s azokat határozottan betiltaná.

— **(A házaló baja.)** A legtöbb házalónak az a baja, hogy összeütközésbe jön a rendőrséggel, vagy azért, mert engedély nélkül házal; vagy azért, mert olyan portékával házal, a mire nincs engedélye; vagy, mert házalás közben olyat is elad, a mihez nem egyenes uton jutott, s olyat is megvesz, a mi nem igaz módon szerezte. E sok baj közül minden házalóra jutván egyegy, nincs házaló, a kinek baja ne lenne. De a sok közül annyi baja talán egynek sincs, mint Cveig Gábor volt pécsi lakosnak. Pedig a jámbor Cveig nem is jött még soha összeütközésbe a rendőrséggel, lévén ő unikum a maga nemében, tudniillik tiszta kézzel házalván, bármerre jár is. Talán épen azért is volt aztán az a sok baja, a mi végre egészen elcsapott a feje felett s őt magát úgy eltűntette, hogy ma senki sem tudja, hol van. Rosszul ment az üzlet, szegény Cveig Gábor nyomorgott; a nyomor mellé, mely száz bajjal is felér, hozzájárult az, hogy a felesége, szül. Fülöp Gizella beteges volt és végre is a kórházba kellett szállíttatni. Cveig Gábor ezt a sok bajt nem bírván ki, egy szomorú napon bucsut mondott Pécsnek s hogy hol van, él-e, hal-e, ma sem tudja senki. Pedig épen erre kiváncsi Baranyamegye alispánja, mert Cveigné gyógyítása a kórházban 23 frt 10 kr gyógyköltséget okozott s most ezt a pénzt a házalónak kell megfizetnie. Ezért keresi mindenfelé a rendőrség s ha feltalálja is, hogy mikép bírják rajta megvenni az összeget, az a titkok titka. Hiszen a kinek 23 frt készpénze van, az nem házal, hanem üzletet nyit „Kis rakás nagyot kíván“ címmel.

— **(Közrendészeti bizottsági ülés.)** Ma délután 3 órakor a városháza tanácstermében a közrendészeti bizottság ülést tartott, melyen tárgyalták az ebtartási szabályrendelet módosítását, továbbá a sörösök és bormérőkre nézve az újév óta gyakorlatban levő szeszitaladó miként alkalmazását. Az ebtartási szabályrendeletnek, különösen az ebtartó gazdáknak az ebek szabadon és minden felügyelet s szájkosár nélkül való járása folytán a szabályrendeletbe ütköző kihágásaikra kimérendő bírságokat állapították meg; míg a sörösök és bormérőkre nézve a szeszitaladó mikénti alkalmazását illetőleg javaslatot dolgoztak ki és azt a tanácshoz beterjeszteni határozták.

— **(Híd a Dunán Mohácsonál.)** Mig a baja-báttaszéki dunai híd valódi tengeri kigyóvá nővi ki magát a hidépítéssel történetében, addig a mohácsiak szép csendesen nyélbe ütöttek egy hidat a Dunán, még pedig anélkül, hogy csak egy szóval említést tettek volna eddig arról a hírlapok. Nem is építették a mohácsiak azt önerejük-

ből, még csak szerződést sem köthettek a vállalkozóval, mégis meg van az. Sok szegény embernek keserves gondokat és fáradságot okozott a vállalkozó magatartása, de nem hiába mondják a régi öregek: nincs baj, szerencse nélkül. Ami soknak bajt okozott, az a mohácsiaknak javukra vált. — Téli apó kiöntötte, kiadta mérgeit, a természet törvényének segítségével cseppfolyós anyagból szilárd testet csinált. Most, hogy a Duna apadásnak indult, a partok mellett veszedelmessé vált a jégre való ráhajlás, de Mohács városnak a mezőgazdák érdekeit ezivén vizsgáló bírójá, Sepác József több öl hosszúságban jó és erős rájárót csináltatott vastag fenyőszálakból és deszkákból s most már biztosan, szinte vágatva hajtának a jégen keresztül, annyira biztosan, hogy egyike lehetett az a végrehajtó, aki csendőrökkel ment a Margitszigetre hivatalos funkcióját végezni. A gazdák pedig szorgalmasan szállítják haza a szigetről a takarmányt, mert bizony már nagyon fogytán volt sokaknál. A Duna szép lassu apadásban van, vizállása a 4 méter alá került már.

— **(Azt a nótát huzzad?)** Ennek a históriának Cövek Máté, egy ismert korcsmai alak a hőse. Egyik kávéházban mulatozott, jó kedve volt, de nagyon, hát ráhuzatta a cigányt, hogy: „cigány azt a nótát huzzad.“ A mivel Cövek 5 frtot ígért neki. Mikor pedig a fizetésre került a sor, azt mondta, hogy a cigányok meglopták. A rendőrséget előhívták, a rendőrség megtartotta a vizsgálatot s meg is találta az 5 frtot, csak hogy nem a cigányoknál, hanem Cöveknél, aki saját kalapja belsejébe rejtette a vagyonát.

— **(A kőműves.)** Kőműves mesterembernek bizony bizony szomorú így télen az állapota. A tavasszi, nyári, őszi munkaidő alatt még kolbászra, pecsenyére is telik, hanem már így télen csak a máj, a máj járogatja a mindennapi ebédhez. Hát nem is csoda, ha nagy a keserűség e miatt némelyikben, különösen még ha a pálinka is hevíti némelyiknél a gőzt. Szabad József kőművesnél pedig ép ez volt az eset, el volt keserűve, belefájdult a foga a májba, sok pálinkát ivott, azután pedig talán hogy a tavaszra jobban sikerüljön a munka, egy karóval leverte a házakról a diszítést. A rendőrség két napi fogházra ítélte a duhaj kőművest.

— **(A mohácsi iparosok olvasóköre)** f. hó 18-án farsang utolsó keddjén este, saját helyiségében tréfás álarcos táncestélyt rendez tréfás mutatványok, komikus zenekarok játéka kíséretében — mint tudósítónk értesít, — igen érdekesnek ígérkezik így tehát Mohácson a farsang temetése.

— **(Három jómadár.)** Valahonnan Trencsén mellől származik az a három jómadár, kiket ma reggel letartóztatott a rendőrség. Ondriás Vasul, Sisák János és Sztraruhá István ez a három jómadár, a kik már napok óta járnak ezen a környéken, mint ők állítják, koldulva, alalmazásból tartván fenn magukat. Persze, mivel a koldulás nálunk tilos, már ezért is a rendőrség vendégei lettek volna, a mint megcsípték őket; de még sokkal nyomósabb ok is van, a miért letartóztatott s mielőtt hazatoloncolnák illetőségi helyükre a három jómadarat, vizsgálatot indítanak ellenük, hogy kitudják merre hol jártak s nem e követtek el olyan kriminális dolgot, a miért az ügyesség vegye őket gondjai alá?!

— **(Furcsa adós.)** Egyik közeli városban egy nem egészen fiatal uriem-

ber. kinek neve —ics-csel végződik, egyik vendéglőben szidta minap a vidéki publikumot s átkozta a provinc-városok unalmasságát, emlegetve a vidám Párist, a hol ő nagy urak társaságában sokat mulatott. Hogy megmutassa, mennyire francia és érti s'bon-tont, pezsgőt ivott s a cigányoknak is azt rendelt bőviben. —ics ur mulatott reggelig s a legvigább állapotba jutott. A vendéglős nem akarta haza erőszteni „előkelő” vendéget, hanem befektette a szobájába, a mi ellen —icsnek semmi kifogása sem volt. A vendéglős azután összesámolta a tartozást, melyet nagy okosan 130 forintra kerekített ki. Dél felé a vendéglős fölkel, vesszi a számlát, hogy megtisztelje a vendéget, de —ics urat nem találta szobájában —ics ur eltűnt, elutazott. Az mondták neki, hogy tegnapelőtt Bécsbe utazott, pedig hát még tegnap nála mulatott és megest Bécsben van. A vendéglős fölkereste ügyvédét és elmondta neki az esetet.

— Tudja bizonyosan, hogy az illető —ics ur volt? kérdi az ügyvéd.

— Megeksztázom, hogy ő volt.

Másnap megjön utjából —ics ur. Elmondják neki az esetet. Ő megbotránkozik aszörnyen és bepereli a korcsmárost a zsarolásért. habár a pincérleány, korcsmáros, valamennyi cigány hajlandó a szemébe mondani, hogy ő volt, a ki ott mulatott. Szóval rejtély előtt áll az egész város. Ezt a rejtélyességet most még inkább növeli egy újabb incidens.

A korcsmáros ugyanis kapott egy levelet Bécaből, melyben a következőket írják:

„—ics ur teljesen ártatlan abban, hogy az ön pezsgőjét megitta. Arról nem tehet, mert én hipnotizáltam őt és ráparancsoltam, hogy 130 forintos kontót csináljon önnél. Miután hipnotizálási kísér-

letem oly fényesen sikerült, én önnel legközelebb meg fogom fizetni a 130 frtot. Legrosszabb esetben önt is hipnotizálni fogom” és elhitetem önnel, hogy minden függőben levő kontóját a 130 forinttal együtt kifizették.”

A levél, mely ismeretlen aláírással érkezett, óriási ijedséget okozott a vendéglősök között és azóta ezek meg is kérdezik az illetőt, a ki kontóznai akar, hogy nincs-e hipnotizálva?

Művészet, irodalom.

☉ Uj háziur. Két darab egymás után, a melynek címében benne van az „uj”: „Uj cég” és „Uj háziur”; az egyik ment tegnapelőtt, a másik meg tegnap. Azt szeretnők azonban tudni, hogy mikor lesz már két olyan esténk, mikor egymásután nem olyan darabok mennek, melyeknek a címükben van az „uj”, hanem maguk az ujak. Ugy látszik, a közönség is erre volt kíváncsi és szépen otthon maradt; s csak kevesen neveltük végig azt az ötfelvonásos bohózatot, mely csaknem minden összefüggés nélküli fércelmény ugyan, de telve van az élére állított helyzetkomikumok tömegével s hozzá még olyan jól megjátszva, a hogy játszották, nem is tévesztheti hatását, a mi pedig nem más, mint hogy jó két órán keresztül folytonos feszültségben tartsa a publikum idegeit. Az uj háziurat Deszéry adta, persze ugy maszkirozásával, mint „domborításával” (mert

ugyancsak kövérré domborította ki magát) jókedvre hangolva már a köszönetet. Játéka pedig, természetesen semmi kifogásolni valót sem hagyott fenn. Follinus a folyton rekedt, mindig pózoló szerelmeskedő, de soha nem éneklő tenoristát, Polgár s hási lakók erényére felügyelő, de a saját felelőségétől valón akaró végrehajtót, Balla a kiáltó vén rouét, Bognár az uj háziur régi „beretvás” cimboráját, a fodrást kitudódon játszották meg. S ha ehhez hozzávesszük még, hogy a női szerepek Kalmár Piroska, Balogh Etel, Bresnay Anna és Polgárné kezeiben voltak, nem is lehet csodálni, ha a darab igen jól ment s átragadván a jókedv Fodor Ilonára, Erdélyi Miklóra és Benkő Jolánra, még ők is jól játszottak.

(→)

Törvényték.

§ Beomlott földbánya. 1894. évi március elsején a délelőtti órákban a Deutsch-Eizler-féle földbányában halálos szerencsétlenség történt. Egy terület föld kubikosásával megbízott öt munkás, név szerint Smolka József, Láncai István, Kellert Ferenc, Kolivoda János és Glücklich János dolgoztak a bányában, még pedig a nekik kimért tíz méter hosszú és öt méter széles földterületnek átalányban való kihordása céljából. A szilárd földterületet, természetesen, kiásás segélyével korán sem birták volna annyi idő alatt elkubikolni a téglagyárhoz, mint ha a földet aláásás segélyével beomlasztják s mert keresetükkel amugy sem

132

— Te távozni akarsz innen, — mondá, — és ez nekem elég. El fogunk utazni . . .

— Holnap? — kiálta föl a grófné.

— A mikor akarod.

Azonban önkényt érthető, hogy e gyors elutazási szándék mellett is legalább háromnapos előkészületre volt szükség. Cecilia sokkal boldogabb volt, semhogy e miatt türelmetlenkedett volna. Egyébre nem gondolt, mint arra, hogy addig is lehetlenné tegye Savaréznek a gróffal, Mártával és a vele való találkozást. Ebben a tekintetben Gyula és Helén nagy segítségére voltak. Az ő valószínűnek látszó házasságuk alkalmas volt arra, hogy egy elutasított kéréssel való mindennemű összeköttetés megszakítsák. Mi sem volt könnyebb, mint Chanterive-t oda hagyni a nélkül, hogy hírül adnák bárkinek is, hová mennek.

Cecilia föltette magában, hogy Gyulát meg fogja kérni, tartsa titokban, hogy hová utaznak el.

A grófné nem nyugtalankodott a miatt, hogy ha egyszer Párizban lehetnek, vajjon ráveheti-e férjét a máshová való költözésre, csak éppen Chanterive-ből menekülhessenek mihamarább. A földolog volt most: megszabadulni Savaréznek fenyegető üldözéseitől.

— Később — gondolta magában — majd bővebben foglalkozunk a dologgal. Párizs egyébiránt egyike a világ ama városainak, a melyben a legkönnyebben ismeretlenül élni.

Cecilia már mentve hitte magát, mihelyt arról meggyőződött, hogy Párizsba visszatérnek, végképp odahagyva a védtelen mezei lakot, hol ő minden pillanatban ki volt téve annak, hogy Savarézsel találkozik.

129

a becsületét bárki beszennyesni törekednék.

— Károly, — szólt a grófné, — én lemondanék mind a világi örömeimről, mind a mulatságokról.

— Tekintsük unokaöcsémet, — folytatá mély felindulással a gróf, — s tekintsük barátnődet, Helént . . . Ők őszinte ragaszkodással, vonzalommal vannak hozzánk, nemde? És mégis, nincs oly alkalom, melyet meg ne ragadnának, hogy a multa célozzanak. Beszólnék ők arról . . . tréfálkoznak! Nem hiszik, hogy az engem sért. Oly szívesen bókolnak nekem, azt a végtelen történetet illetőleg, melyben szerepet játszottam, a nélkül, hogy észrevennék, hogy annak az embernek, a ki egyszerre ítélő bíró és hóhér volt, egész életén át oly sebből sajog a szíve, mely megnyílik, mihelyt csak érintik.

— Károly, Károly! — kiáltott föl a grófné, saját aggodalmait is feledve, hogy vigasztalhasa férjét abban a végtelen és örökös bánatban, mely folyvást emészt és soha sem csillapodik.

— Helén és Gyula soha sem okostak nekem fájdalmat, légy erről meggyőződve, — folytatá a férj. Ők csak enyelegnek velem! . . . Velők szemben még csak nem is érdem türelmesnek lenni.

— De másokkal szemben! . . . Ó, értem én, Károly, értem!

Azonban a veszély, sürgette a grófnét. Ámbár elfogadható okot nem tudott kigondolni Chanterive elhagyására, még sem csüggedt el. Nem kívánta azt, hogy még ismeretlenebb magányba vonuljanak vissza, csak azt, hogy teljes elkülönöttségben éljenek. Egyszermind belátta azonban és nem minden aggály nélkül, hogy ily tervnek a végrehajtásához legalább néhány nap szükséges.

voltak meglegedve, az utóbbi módot választották, hogy hamarabb késsen legyenek a munkával. Beásták először a földet függőlyesen, astán pedig visszintesen ástak alá, s míg Kalivoda és Glücklich János fent figyeltek, hogy a földtömeg mikor reped meg, addig Smolka József, Lánai István és Kellert Ferenc alul ásták a földet s hányták a kiásott agyagot kifelé. Az ástást épen Smolka végezte, míg Lánai István a kiásott földet lapátolta az üreg szájánál. Kellert Ferenc az üreg elől hányta el a földet, mikor óriási robajjal repedt meg a földtömeg és zuhant alá az ott dolgozókra. Kellert Ferencet egy hant mellébe vágta, de ő nem került a föld alá s Kalivoda és Glücklich segítségével, mikor rémületükből felocsudtak, azonnal az eltemetett Lánai István és Smolka Ferenc kimentéséhez fogtak. Mire a földet széthányták, Lánai Istvánt a bánya elején minden nagyobb sérülés nélkül találták meg; de Smolka Józsefet összezúzva, holtan húzták ki a bánya belsejéből.

A rendőrség a vizsgálatot befejezván, az ügy át lett téve a kir. ügyészséghez s ez gondatlanságból okozott emberölés büntette miatt kérte vád alá helyezni Deutsch Ádámot, a bánya tulajdonosát, mint munkaadót, a ki a köteles felügyeletet, a munkások személybiztonságát illetőleg elmulasztotta gyakorolni.

Az érdekes ügyben ma délelőtt tartotta meg a kir. törvényszék a végtárgyalást, a mely alkalommal a végtárgyalás során beigazoltatott, hogy Deutsch Ádám az évtizedek óta fennálló Eizler-féle bányatársaságba, a balesetet megelőzőleg kevés idővel lépett be, de a munkálatokat gyakorlatilag sohasem vezette, az üzemre befolyása nem volt, ő csak a bánya pénzügyeit ke-

zelte s így felelőség az esetet illetőleg őt nem is terheli. Ezt elfogadta a közvádó, Nagy Géza dr. kir. alügyész is s ez alapján a gondatlanságból okozott emberölés büntetőnek vádját Deutsch Ádám ellenében el is ejtette. De vád alá kérte helyezni Rechnitzer Samu munkavezetőt, kinek kötelessége lett volna a felügyeletet a munkások személybiztonságára gyakorolni s azokat az óvatos földhányásra figyelmeztetni.

A végtárgyalás során azonban a szakértők előadásaiából kitént az is, hogy a földbányászat Pécsen sem városi szabályrendelettel, de még csak általános szokás által sincs szabályozva, hanem igenis, az általánosnak nevezhető szokás az, hogy a földet beássák és úgy döntenek le, s ha van munkafelügyelő, annak figyelmeztetésére az általánosban dolgozó munkások nem sokat adnak — mint a jelen esetben, ezt tanuk is igazolták — és úgy dolgoznak, a hogy hamarabb elvégezhetik munkájukat; ennél fogva a kir. törvényszék, midőn a közvádó előterjesztéséhez képest Deutsch Ádámot az ellene emelt vád és következményei terhe alól felmentette, egyszersmind mellőzte a Rechnitzer Samu ellen tett vád alá helyező indítványt és az eljárást az ügyben megszüntette. A felmentő ítélet, illetve az eljárást megszüntető végzést, mert benne a közvádó is megnyugodott, jogerőssé vált.

§ **Két sikkasztás.** Ma két sikkasztási ügyben is hozott ítéletet a pécsi kir. törvényszék. Először Kis Gergelyt vonta kérdőre, a miért a nála eszközölt kétrendbeli végrehajtás alkalmával lefoglalt ingóságokat elsikkasztotta s a végtárgyalás adatai alapján vétkeinek is mondta ki sikkasztás vétségében s ezért 14 napi fogházra ítélte, a miben a vádlott és a közvádó is

megnyugodván, az ítélet jogerőssé vált és az elítélt át lett adva büntetése kiállása végett a kir. ügyészségnek. Azután Honig Jakab pécsi lakos ellen tartották meg ugyancsak sikkasztás miatt a végtárgyalást. Honig Jakabnál Raab Gábor javára 470 frt erejéig végrehajtás fogatosítottván, le lett foglalva nála egy szongora is, a mely azonban tulajdonát nem képezte, hanem Lóhr Vilmos zenetanáré volt, ki csak haszonbérbe adta neki. De mert Honig nem fizette a bérösszeget, a végrehajtás után elszállította tőle Lóhr a szongorát, a melyet így az árveréskor nem találtak a lefoglalt ingók között. Sikkasztás miatt állt tehát ma Honig Jakab a bíróság előtt, de mert a vád beigazolást nem nyert, Nagy Géza dr. kir. alügyész a vádat elejtettette s a kir. törvényszék fel is mentette vádlottat a sikkasztás vádjára és következményei terhe alól.

Országgyűlés.

A képviselőház ülése febr. hó 7-én. (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.)
A kultusz budget részletes tárgyalása járta. Az első szónok

Madarász Imre volt, a ki hangsúlyozta a népiskolák szaporítását, továbbá, hogy mindenütt magyar néptanítók alkalmaztassanak, a tankönyvek magyar szellemben irassanak meg, és a vallás ápoltságát. A nő emancipációnak nem barátja.

Ugron Gábor követeli a kongru rendezését és az autonómia megvalósítását, — még a millennium és a választások előtt.

Ebben a pillanatban lépett be Gyula és Sirac báróné, Cecilia tehát gátolva volt kérését megújítani.

Gyula egészen kijött a sodrából. Evila levele, melyben őt elhagyással fenyegette ez a leány, egy pernyi nyugtot sem hagyott neki. Elbeszélte a bárónénak ezt a kalandot, teljes részletességgel, éppen olyan könnyedén, mintha nem is nőnek mondaná el e pikáns viszony történetét. Azonban volt annyi sütni valója, hogy úgy adta elő a dolgot, mintha az egyik barátjával történt volna meg.

— Bizony ez eléggé aljas dolog! — mondá a fiatal ember. — És mégis vannak együgyűek, a kik teljesen hatalmuk alá adják magukat az ily lényeknek és a kik békével türik, hogy kifoszszák őket! De, én . . . de az a barátom . . . mi valódi megvetéssel fordulunk el az ilyenektől.

A mint a grófot megpillantá, a bosszu érzete támadt föl benne.

— Bátyám, — mondá neki, — mondó: mit tennél te olyan nővel, a ki neked feltételeket szabna és assal fenyegetne, hogy másfelé fordul szerelmével? Te megölnéd az ily nőt! Bizonyára megölnéd és jogosan cselekednél! Azonban, ha nem vagyunk házasok, jogunk nincs . . . A megvetés, ily esetben a megvetés, azt hiszem elégséges.

Hallottad, Cecilia! — szólt a gróf halkán, nejéhez. — Ha Gyula beszél így, az még hagyján; de ha más . . . Akarsz e még mindig elutasni?

— Ó, mily fenséges valami, nőnek lenni, hogy megölhessük nőnket! — kiáltott föl Gyula.

— Igazán? — kérdé Sirac báróné. — És ha ön

engem venne nőül, Gyula ur, képes lenne-e engem csupa féltékenységből megölni?

— Bizonyára, asszonyom! Tanácslom is kegyednek, hogy valahogy hozzám ne jöjjön feleségül! Én unokaöccse vagyok bátyámnak.

Cecilia magával akarta vonni a férjét.

— De miért? — szólt az a türelem és lemondás mosolyával . . . Hiszen ők jól mulatnak az ilyesmi fölött . . . Ők valóban nagyon vidámak.

Cecilia egész nap ürügyön gondolkozott, hogy férjét Chanterive elhagyására bírassa. Midőn este egyedül találkozott vele, mikor már mindenki lefeküdt, ismételte sürgető kérését, minden hízeltét fölhasználva, a melynek udvarias férfi ellent nem állhat. A mellett eléggé elfogadható érvet is hozott föl: Márthának rajz- és zenetanításra van szüksége. Párizsban ilyent szerezhetnek a számára s mindamelllett a legszigorubb visszavonultságban élhetnek. Mi több, a nap eseményei is hatalmas indokul szolgáltak arra nézve, hogy az Oise partját odahagyják.

— Nem gondolod-e te, hogy Helén szereti unokaöcsédet? — kérdezé férjétől. — A báróné bevallotta nekem, hogy végre rábirta Gyulát annak a köteléknek a széttevése, mely eddig őt visszatartotta a nőstüléstől.

Végre ama természetes végkövetkeztetésre jutott Cecilia, hogy ha ő köztük a házasság létrejönne, óhajtott lenne, hogy az ne a Savaréze közvetlen szomszédságában történne meg, a kinek a báróné kosarat adott.

Károlynak nem volt szüksége végighallgatni a számbavehető okokat és már is osztott nejének óhajában.

A sokféle autonómiát nem helyesli. Minden felekezethez egyenlő jogokat, egyenlő szabadságokat kell adni, hogy ekként a legteljesebb, legfüggetlenebb önkormányzatnak örvendjenek. Az államhatalom csak akkor lépjen közbe, ha az autonómia túllépte hatáskörét. Határozati javaslatot nyújt be, mely szerint a Ház utasítsa a minisztert, hogy mielőbb törvényjavaslatot terjesszen be, mely az egyenlőség, viszonyosság és önkormányzat alapján egyfelől rendezze az összes egyházak és az állam közötti viszonyt, másfelől feljogosítja az állam integritását megtámadó, a magyar nemzet és az állam nyelve ellen gyűlöletet szító egyházak és iskolákkal szemben esetről-esetre az államot a rendes kormányzási eljárásra. (Zajos tetszés balfelől.)

Hock János és Szacsavay Sándor pártolják Ugron javaslatát.

TÁVIRATOK.

— **Találva érezte magát.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Svastics Benő, Zalavármegye főispánja, beadta lemondását.

— **A képzelt beteg.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A budapesti kir. törvényszék ma délután Czárán vizsgálóbíró kiküldötte a hites törvényszéki orvossal és más orvos szakértőkkel, Pulszky Károly elméleti állapotának megvizsgálására.

— **Elgázolt munkások.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Liptószent-Miklós és Csorba állomás közt, Vazecsnál egy lokomotív ötven munkást elgázolt. Többen azonnal meghaltak.

— **A bolgár fejedelem felesége.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Pármai Lujza hercegnő, Ferdinánd fejedelem neje, orvosi tanácsra Dél-Franciaországba utazott. Hír szerint, Boris herceg áttérése miatt soha sem fog visszatérni.

— **Végtelen sorozat.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Tóth Imre pozsonymegyei alispán lemondott, mert kiderült és rábizonyították, hogy temérdek hivatalos pénzt felvett, de el nem számolt róla, továbbá meg nem tett hivatalos utakért háromszorosan is felszámította a napidiját. Holnapra Fiáth fejérmegyei főispán leleplezése s valószínűleg önkéntes (?) lemondása következik. Magától értődvén, hogy a sorozat még korántsem ér véget.

Laptulajdonos
SZAUTTER GUSZTÁV

Felolvasó szerkesztő
PLEININGER FERENC.

TAIZS JÓZSEF
kiadó.

Becsét veszi

a legválasztékosabb étel is, ha nincs étvágyunk

Az étvágy gerjesztésére úgy mint mindennemű gyomor bajok ellen melegen ajánljuk t. olvasóink figyelmébe:

Egger dijjutalmazott Szódapasztilláit.

Kapható 10 kros eredeti dobozokban minden gyógyszerárban és nevesebb gyógyszerüzletben. Pó és szétküldési raktár

Egger A. fia

Nádor-gyógyszertára Budapesten, Váci-körut 17.

Gőzekekészlet, kezeléséhez

azonnali beléphetés mellett kerestetnek

a) egy vizsgázott okleveles gépész,

önálló munkás lehetőleg kazánkovácsságot értő;

b) két vizsgázott géplőtő,

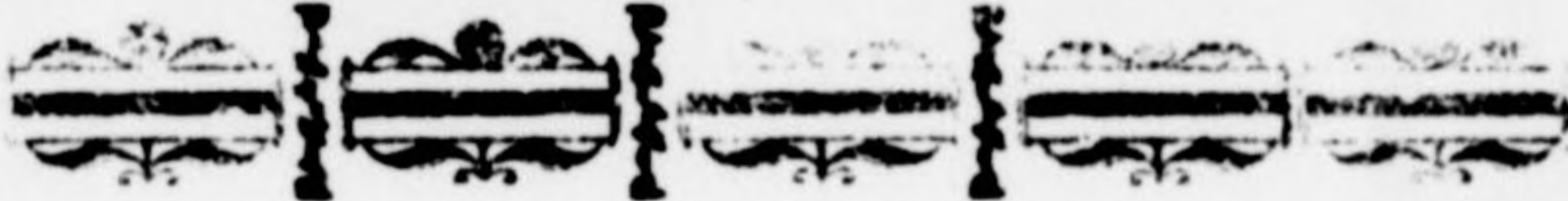
c) egy gyakorlott ekevezető.

Katona mentesség megkívántatik.

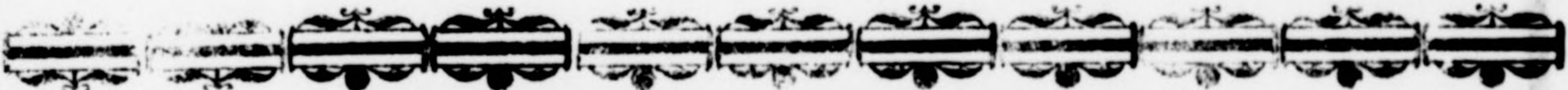
Rácbóly 1896. február hó 1.

Schaumburg Lippe herceg uradalmi kezelő-sége Rácbóly-Idamajor.

Baranyamegye, u. p. Magyar-Bóly.

Hirdetések jutányos áron vétetnek fel kiadóhivatalunkban.

Feltűnő!!!

➡ Párisi petroleum-izzófény-hüvelyek. ➡

Háziasszonyok! Takarítsatok petroleumot a párisi petroleum-izzófény-hüvelyek által.

Minden hüvely 15 kr.

Szabadalmazva minden iparállamban.

Nincs korom! Nincs szag!

A legrosszabb petróleum is meglepő világossággal ég.

Ezen hüvelyek légmentesen vannak elzárva és tartalmuk igen érdekes módon jut a petróleumba.

Ezen hüvelyek használata által legalább is olyan tény éretik el, mintha császár-olajat használnak, csak hogy míg a császár-olaj használata átlag literenként 6 krral drágább, addig ezen hüvelyek használata által a petroleum literje csak 1 és fél krral kerül többre.

Használat előtt a lámpa gondosan megtisztítandó, mert ez a jó világosság főfeltétele. Ezután a hüvelyt, úgy amint van, beledobjuk a petroleum tartóba. Sohasem szabad a lámpát egészen megtölteni, mert a bél égéséhez levegőre is van szüksége. A hüvely hatása 10 óra múltán észlelhető és több utántöltést is kibír. Ha ügyelünk arra, hogy a petroleum sohase égjen teljesen ki, úgy darabonként 2-3 hétig használhatjuk a hüvelyeket.

Magyarországon egyedüli elárúsítója

Brand A. Budapest, Károly-körut 15. sz.

Csúz és köszvény

csúzos fej- és fogszaggyatások, ütési és ficzomodási, valamint fagydagánatok ellen meglepő gyorsan és biztosan hat a

REPARATOR

nevtű gyógyszer, melynek üvege 50 kr, vagy egy frtért minden gyógyszerárban kapható. A Reparatorral a Rókus-kórházban 136 esetben tétetett kísérlet, melyeknél 7 esetben javulás, 129 esetben teljes gyógyulás éretett el.

Vérszegénység és sápkór

továbbá gyenge gyermekek erősítésére kitűnő hatása és pompás ízű szer a TOKAJI CHINA VAS-BOR, mely az országos egészségügyi tanács javaslataira belügymin. engedélyvel láttatott el. Sok rossz utánzat létezik, miért is kérem vételnél névaláírásomat követelni. Kis üveg 1 frt 60 kr, nagy 3 frt.

ACATIA - SZAPPAN

kedves illata, kellemes habzása és rendkívüli tartósságánál fogva lett rövid időn belül kedvelté. 1 drb 50, 3 drb egy dobozban 1 frt 40 kr.

Acatia arcz-crème

rövid pár heti alkalmazásnál pompás üde, gyermeked arczbőr nyerhető. Az arczbőr mindennemű éktelenségét bizton eltávolítja. 1 üveg ára 1 frt.

A „crème de Marguerite“

az arczbőr táplálására, üdén tartására szolgál, előkelő körökben igen kedvelt. Egy köcsög ára 2 frt.

Ezek gyógyszerárban kiválóbb specialitások, melyek főváros és országszerte a legjobb hírnévnek örvendenek a postán is küldetnek.

KRIEGNER GYÖRGY

gyógyszertára a „Magyar Koronához“
BUDAPEST, KÁLVIN-TÉR.

A legszebb

meghívók,

tánczrendek,

eljegyzési,

esketési és

látogató jegyek

készítettnek

T a i z s J ó z s e f

könyvnyomdájában

P é c s e t t,

Mária- és megye-utcza sarkán.